

DECIZIA nr. 341/22.06.2017 privind
solutionarea contestatiei formulata de S.C. X S.R.L.,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii cu adresa nr. X, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X, cu privire la contestatia formulata de S.C. X S.R.L. cu sediul in X, reprezentata statuar prin X, in calitate de administrator si conventional de avocatii X, conform imputernicirii avocatiile X, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedura in X.

Obiectul contestației, înregistrată la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti - Administratia Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii sub nr. X, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X, prin care au fost stabilite accesorii reprezentând dobânzi și penalități TVA în sumă totală de **X lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1), art. 272 si art. 352 din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Legea nr. 207/2015 cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de catre **S.C. X S.R.L.**

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata, S.C. X S.R.L. sustine ca prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X, emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei sector 2 a Finantelor Publice, in baza raportului de inspectie fiscala nr. X, s-a refuzat dreptul la rambursarea sumei de X lei din suma totala de X lei reprezentand TVA solicitat la rambursare prin Decontul cu optiune de rambursare inregistrat sub nr. X din data de X.

Contestatarul considera ca accesoriile in suma de X lei calculate pentru TVA in suma de X lei, stabilita suplimentar prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X, pe perioada X - X (data la care s-a compensat suma stabilita suplimentar cu TVA solicitat la rambursare), sunt nedatorate deoarece pe perioada X - X societatea a inregistrat TVA cu drept de rambursare in cuantum mai mare decat suma stabilita suplimentar de plata.

In concluzie, S.C. X S.R.L. solicita anulara Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X emisă de Administratia Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii pentru suma de X lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, ca fiind netemeinica si nelegala.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X, emisă de

Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii, organele fiscale au calculat în sarcina contestatarii accesorii în sumă totală de X lei, reprezentând dobânzi și penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de către contestatara, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și de organele fiscale se retin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate investi cu soluționarea cauzei, în condițiile în care accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X au fost revizuite de organul fiscal prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. X .

În fapt, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X prin care a stabilit accesorii în sumă totală de X lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA, calculate pentru perioada X.

În urma depunerii contestației, analizând susținerile contestatarii și documentele depuse în susținerea cauzei, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a emis **Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. X** , prin care a corectat evidența fiscală a societății cu suma totală de X lei stabilind următoarele:

- diferențe în minus în sumă totală de X lei reprezentand dobânzi TVA;
- diferențe în minus în sumă totală de X lei reprezentand penalități TVA.

În drept, pentru perioada până la 31.12.2015 sunt aplicabile prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

„Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).”

„Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

„Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

Începând cu 01.01.2016 sunt aplicabile prevederile art.173, art.174, art.176 și art. 352 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 173. - Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

(3) Pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligației fiscale principale, dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații. Aceste dispoziții sunt aplicabile și în situația în care debitorul a efectuat plata obligației fiscale, iar declarația de impunere a fost depusă ulterior efectuării plății.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8).”

“Art. 174. - Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor de impunere sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

“Art. 176. - Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.”

“Art. 352. - Aplicarea legii noi și ultraactivarea legii vechi

(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi.”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective, iar stingerea obligațiilor de plată se face cu respectarea ordinii legale, expres prevăzută de Codul de procedură fiscală, respectiv în funcție de scadență, în cazul obligațiilor fiscale principale și în funcție de data comunicării pentru obligațiile fiscale accesorii, iar accesoriile se calculează **numai** pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor de plată.

Referitor la aspectele menționate în contestație, organele fiscale fac următoarele precizări:

“ - conform fisei sintetice pe platitor, la data de X societatea înregistrată TVA de rambursat în suma de X lei;

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. X, emisă în baza raportului de inspectie fiscală nr. X, încheiat la data de X de către Activitatea de inspectie fiscală din cadrul Administrației sector 2 a Finanțelor Publice, conform fisei analitice, a fost înregistrată în evidența fiscală la data de X, având ca data calcul accesorii X;

- suma de X lei a fost compensată din TVA de rambursat la data de X, data compensării fiind X;

- accesoriile înscrise în decizia de calcul accesorii nr. X din X au fost calculate pentru suma de X lei reprezentând TVA stabilit suplimentar de plată prin Decizia nr. X de la data de X până la data de X.”

De asemenea organele fiscale menționează ca: “prin adresa nr. X, Serviciul Inspectie Fiscală Persoane Juridice II a comunicat ca:

a) Taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare în suma totală de X lei prin deconturile de TVA cu opțiune de rambursare înregistrate la Administrația sector 2 a Finanțelor Publice în perioada X - X a fost admisă la rambursare de către organul de inspectie fiscală;

b) pentru perioada X - X organul de inspectie a stabilit TVA suplimentar de plată în suma de X lei, suma pentru care nu a calculat obligații fiscale accesorii, deoarece ulterior trimestrului IV X, S.C. X S.R.L. înregistrează și declară conform evidenței contabile și fiscale TVA de recuperat.”

Prin urmare, având în vedere cele prezentate, organele fiscale au emis **Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. X**, prin care au fost scăzute din evidența fiscală accesoriile în suma totală de X lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, din care dobanda în suma de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X.

Art.268 alin.(1) și alin. (2) și art.269 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare, precizează:

“Art. 268 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu.

Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

“Art. 269 - (2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

De asemenea **art. 276** din Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

În speța, sunt aplicabile și Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, care la pct. 11.1. prevad:

“Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat.”

Față de cele mai sus prezentate, se reține că, prin emiterea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. **X**, contestația formulată S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X **este rămasă fără obiect și pe cale de consecință urmează a fi respinsă ca atare.**

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art.173, art.174, art.176, art.268 alin.(1) și (2), art.269 alin.(2), art.276 alin.(1) și art.352 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, se:

DECIDE

Respingerea ca fiind ramașă fără obiect a contestației formulate de S.C. X S.R.L. în ceea ce privește dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de X lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X, emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii, întrucât acestea au fost revizuite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. X .

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.